

De groep van de stevigste fietsers zag het bereiken van het Willemsduin beloond met waarneming van o.a. 20 ex. strandleeuwerik, 10 ex. zwartkop, verder bruine kiekendief en zwarte ruiter. Bij de Westerplas werd in de loop van de dag nog een ⁺ zwarte zeeëend waargenomen.

Terugkerend, voor het inleveren van de fietsen, zagen we op de landerijen vlakbij het dorp vele tientallen goudplevieren, terwijl enkelen van ons nog een fraaie δ beflijster konden waarnemen.

De terugtocht begon met een hereniging van het grootste deel van de groep op de laatste boot. Een kleine groep had zich kennelijk reeds op de vorige boot ingescheept.

Iedereen kom met voldoening terugzien op een prettige excursie, waarbij in het totaal een honderdtal soorten werd waargenomen.

BR/MS

B.H. Rypkema

Reisje naar Griekenland

Van 6 juli tot 24 juli 1977 verbleef ik buiten Nederland. Voor het eerst van mijn leven richting Z.O.-Europa. Na een afschuwelijke lange treinreis via Milaan naar Brindisi (in de hak van de laars). Vandaar met de boot zo'n 17 uur varen naar Patras op de Noord-Peloponnesos. Een grappig, doch snikheet tochtje over een gladde Ionische Zee. De boottocht kan trouwens beter in Brindisi geboekt worden dan bij de NBBS. Ten eerste konden wij met een Open-Day-ticket niet dezelfde dag nog vertrekken, ten tweede ben je bij de NBBS duurder uit!

Achter de boot opvallend weinig vogels. Gedurende de hele tocht 1 Noordse stormvogel en 1 Kuhls Pijlstormvogel, 1 Lachstern en 3 Zwartkopmeeuwen. Wel voortdurend tientallen Mediterrane Zilvermeeuwen. Gele poten, niet zilvergrijs, maar geregeld licht bruingrijs lijkend, mogelijk iets kleiner dan onze Zilvermeeuwen.

De tent opgeslagen op de camping van Rion en daar de eerste dagen gebleven. De hitte was bijna ondraaglijk en afgezien van 'hangen' werd er niet veel gedaan. Vogels zag je vrijwel niet. Alleen Huis- en Boerenwaluwen eigenlijk. Wel iedere avond meerdere roepende Dwergooruilen op en om de camping, waarvan er zich één liet vangen in het licht van de zaklantaarn.

Na twee dagen merkte ik plotseling op dat er in de ochtend en avond een voortdurende stroom van Kuhls Pijlstormvogels zeer laag over het water trok. Omdat ze niet al te kontrastrijk zijn moest je wel even zoeken boven de dampende zee. Ook kon je ze bekijken vanaf een veerboot, die je in een kwartier naar de overkant bracht. Op deze manier kwam ik er achter dat van de drie bekende veldgidsen opnieuw die van Bruun de beste afbeelding gaf, hoewel de snavel nog opvallender lichtgeel is dan daar afgebeeld.

Na een paar dagen hadden mijn reisgenote en ik het wel gezien en besloten we naar Delphi te gaan voor de vogels enerzijds, voor de restanten van de Griekse cultuur anderzijds. Door de uiterst slechte busverbindingen deden we daar een hele dag over. Eenmaal op de camping beneden Delphi aangekomen, hoefden we geen spijt te hebben van die lange reis: het schitterende landschap maakte veel goed. Om de camping heen tientallen Rotsklevers en een δ Blonde Tapuit. De Rotsklevers maakten de meest vreemde geluiden. Genoteerd werden geluiden/imitaties van Witgatje, Bosruiter, Gaai, Ekster en een Fitis-achtige zang.

De volgende dag naar Delphi zelf. Een op het toerisme drijvend geheel met daaraan aangepaste prijzen. De in de open lucht gelegen musea waren erg mooi, vooral als de hitte na een uur of tien de meeste toeristen had verjaagd. Naar later bleek de meeste vogels ook trouwens.

Mijn waarnemingen stemden in grote lijnen overeen met die van Martin van der Berg en Niko Wijker in juli 1971 (Med. Blad 9 (1971) nr. 3: 24-26). Wij gingen niet de bergen in (ook niet zo aantrekkelijk bij een temperatuur van 45 à 50°C), maar zagen deze dag en de daarop volgende 'voldoende' leuke vogels. Beide dagen enkele Aasgieren, enkele Vale Gieren, meerdere Raven, 10-tallen Alpengierzwaluwen, Blonde Tapuiten, Roodstuitzwaluwen, Rotszwaluwen. Verder enkele Rouwmezen, Koolmezen en Pimpelmezen, Grauwe Vliegenvangers. Buiten de stad vooral veel Grauwe Klauwieren en Putters. Het grote probleem vormden de roofvogels. Ondanks het goed door-nemen van de theorie moesten de meesten als 'spec.' genoteerd worden.

Af en toe werd er toch iets positief gedetermineerd: Steenarend, Havikarend, Arendbuizerd, Torenvalk en de eerder genoemde Gieren. Hoewel het frustrerend lijkt, troostte ik me maar met de zin uit 'Flight Identification' dat te ambitieus zijn maar tot fouten leidt en dat iemand die door Europa reist en dan 70% van de roofvogels zeker kan determineren 'is doing extremely well'. Een Vale Gierzwaluw was het laatste wat we in Delphi e.o. zagen.

Door de aanhoudende hittegolf werd het verlangen naar water alsmaar sterker. Na allerlei omwegen (één zo'n omweg leverde een Wouwaapje en de eerste en enige Spaanse Mus op) kwamen we op een morgen terecht aan de kust van Mesolongi. Laag liggende slibrijke vlakten met lage dijkjes, verschillende schitterende plasjes binnendijks, mensen die modderbaden namen en een afgrijselijk hete zon, dat was het ongeveer. Dat we het tot 13.00 uur in de hitte uithielden was uitsluitend te danken aan de eindelijk eens niet tegenvallende aantallen vogels: Dwergsterns (150 ex.), Visdief (10 ex.), Zwarte Sterns (20 ex.), Lachsterns (minstens 2 paar met niet-vliegvlugge pullen) en twee Reuzensterns fourageerden voortdurend. In de ondiepe plasjes stonden of lagen Oeverlopers (2), Grutto's (37), Bosruiter (1), Tureluur (3), Steltkluten (47, veel onvolwassen ex.), Waterhoentjes (10-t) en Meerkoeten (2). In de rietkragen en op de ruige stukjes om de plasjes heen zagen en hoorden we Grauwe Gors, Grote Karekiet en Gole Kwikstaarten met juvenielen! Een mannetje Gele Kwikstaart werd gedetermineerd als *M.f.cinereocapilla*! Dit op grond van het ontbreken van een oogstreep, geen zichtbaar contrast tussen bovenkop en wangen en een duidelijk witte keel. Het geheel werd gecompleteerd door Boeren- en Oeverzwaluwen, Bontbek- en Kleine Plevieren, tientallen Zwartkopmeeuwen, 1 adulte Dunbekmeeuw en 2 Ooievaars.

De laatste dagen van ons verblijf in Griekenland brachten we door in Olympia (West-Peloponnesos). Deze stad is volkomen verpest door toeristewinkeltjes en het was dan ook een verademing om te gaan wandelen iets buiten de stad, langs een heldere rivier met daarlangs uitgestrekte boomgaarden (sinaasappels, olijven etc.). Gezien en gehoord werden: IJsvogel, Cetti's Zanger, Waaijerstaartrietzanger, Duinpieper, Cirlgorzen, Witte Kwikstaarten, Groenlingen, Putters, honderden Bonte Kraaien, meerdere Roodkopklauwieren en Kleine Klapksters, Kleine Zwartkop, Oeverloper, Kleine Plevier etc. Bijzonder spijtig was dat er in het geheel niet meer gezongen werd en dat er daardoor weer veel vogels (nu zangertjes) op de 'spec.-lijst' terecht kwamen. Ging je een vogel achterna, dan kwam je er meestal na geruime tijd achter, dat het weer eens een net uitgevlogen Sylvia betrof!

Met het voornemen om er vroeger in het jaar zeker nog eens heen te gaan en dan (ook) per auto te reizen, vertrokken wij 22 juli uit Patras. Na een afgrijselijke boottocht, waarbij ondergetekende er bijna in bleef, kwamen wij 23 juli in het ook al van de hitte sidderende Brindisi aan. De terugreis naar gematigde streken was begonnen.

Guus van Duin.

27 december 1977, GvD/MS